

ਜਸਟਿਸ ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ ਜੇ.
ਅਮਿਤ ਗਰਗ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
2017 ਦਾ CWP ਨੰ. 15868
1 ਨਵੰਬਰ, 2019

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ. 226 ਅਤੇ 227— 2002 ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2008 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ- ਰੱਖੀ ਗਈ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ- ਇੱਕ ਨਿਰਭਰ ਬੱਚਾ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ 'ਸੀ' ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ 'ਡੀ' ਪੋਸਟ ਲਈ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਉਮਰ (18-21 ਸਾਲ) ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ- ਕੋਈ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਪੱਕੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਰੋਟੀ ਵਿਜੇਤਾ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਭਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ 'ਸੀ' ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ 'ਡੀ' ਪੋਸਟ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਰੈਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। 21-18 ਤੱਕ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ 21 ਉਹ ਉਮਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਕਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ

ਕਰਦਾ ਹੈ।

30 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲੱਬੇ ਬਾਅਦ.

(ਪੈਰਾ 10)

ਦੇ ਵਕੀਲ ਮੋਹਿਤ ਗਰਗ /

ਆਯੁਸ਼ ਸਰਨਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਸਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ 2002 ਦੀ ਨੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 17.12.1994 ਨੂੰ ਸੁਨਾਮ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 13 ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਸੰਗਰੂਰ, ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ 22.05.1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। . ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ 30.08.2012 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਗੋ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਿਊਟਰ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਸਬੰਧਤ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਗੋ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਮਿਤੀ 05.07.2013 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ 30.08.2012 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਲਰਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਤੀ 4.10.2013 ਅਤੇ 10.10.2013 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 21.11.2002 ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 22.05.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਿਆਲੂ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਮਿਤੀ 02.02.2018 ਦੇ ਮੀਮੋ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਾਤਾ

ਨੂੰ, 02.05.2018 ਦੇ ਦਫਤਰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਸੰਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਤ ਗਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਨੀਤੀ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਵੇਗੀ। . ਉਹ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ 25.05.1981 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਲ 2000 ਵਿੱਚ 10+2 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ 10.11.2003 ਨੂੰ ਬੀ.ਡੀ.ਐਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬੀ.ਏ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਦਮ 'ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਵੀ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬਿਜਨਸ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਮੁੜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ।

(5) ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 21.11.2002 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ, ਸਕੀਮ ਫਾਰ ਕੰਪੈਸਨੇਟ ਅਪੋਇੰਟਮੈਂਟਸ-2002 ਦੇ ਪੈਰਾ 13 (ਏ) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਲਿਸੀ ਲਾਇਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 5 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਹਿਮਦਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.07.2008 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 (ਏ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ, ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ "ਸੀ" ਜਾਂ "ਡੀ" ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮਰ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(7) ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਂ

(8) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ੍ਰੀ ਆਯੂਜ਼ ਸਰਨਾ, AAG, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ 21.11.2002 ਦੀ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਕੀਮ-2002 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ **ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਪਾਲ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ** ¹ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਾਲ 1994 ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਟੀ-ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ, ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰੀ

ਸੀਮਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, 5 ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦਰਸ਼ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ

ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਨਿਰਭਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ 'ਸੀ' ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ 'ਡੀ' ਪੋਸਟ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਵਿੱਥ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ.

(10) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘੱਟ ਹੋਣ, ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦੀ ਅਰਥਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਲਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦਾ ਵਾਧਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 18 ਤੋਂ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਰੈਕਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ- 18 ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਅਤੇ 21 ਉਹ ਉਮਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੇਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ, 30 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਸਾਲ ਦੀ ਪੱਕੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਤਰਸਯੋਗ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(11) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(12) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

गुलजेश